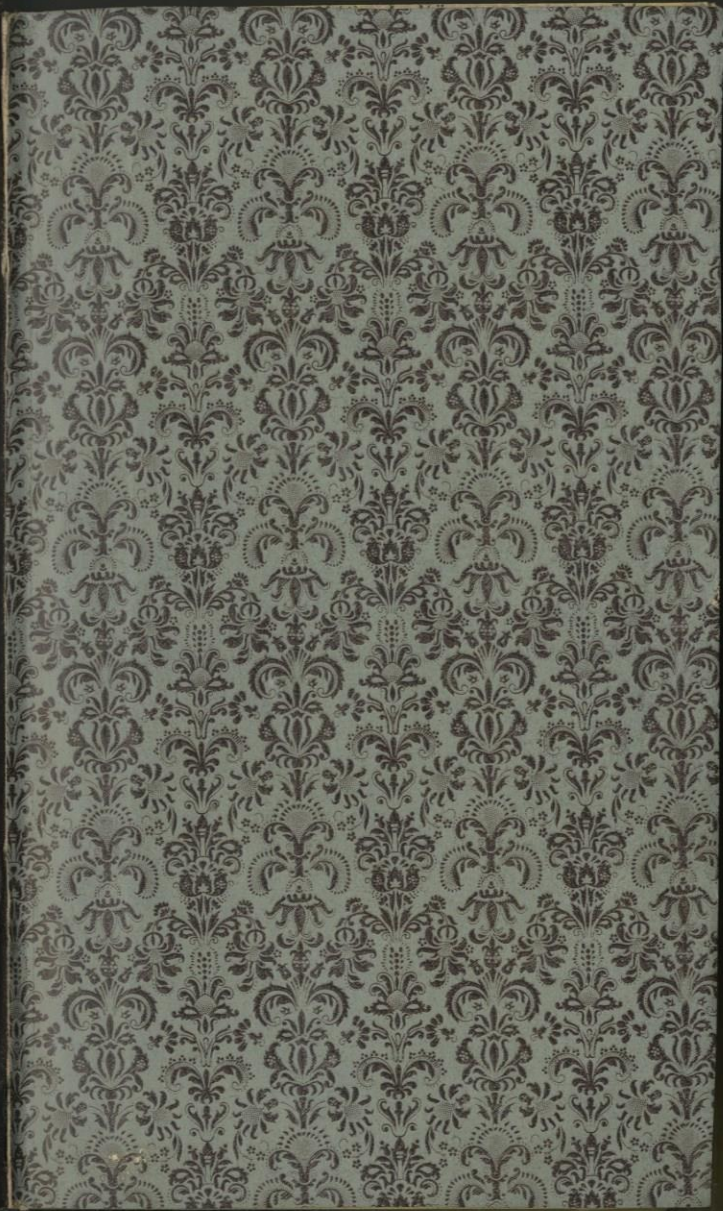
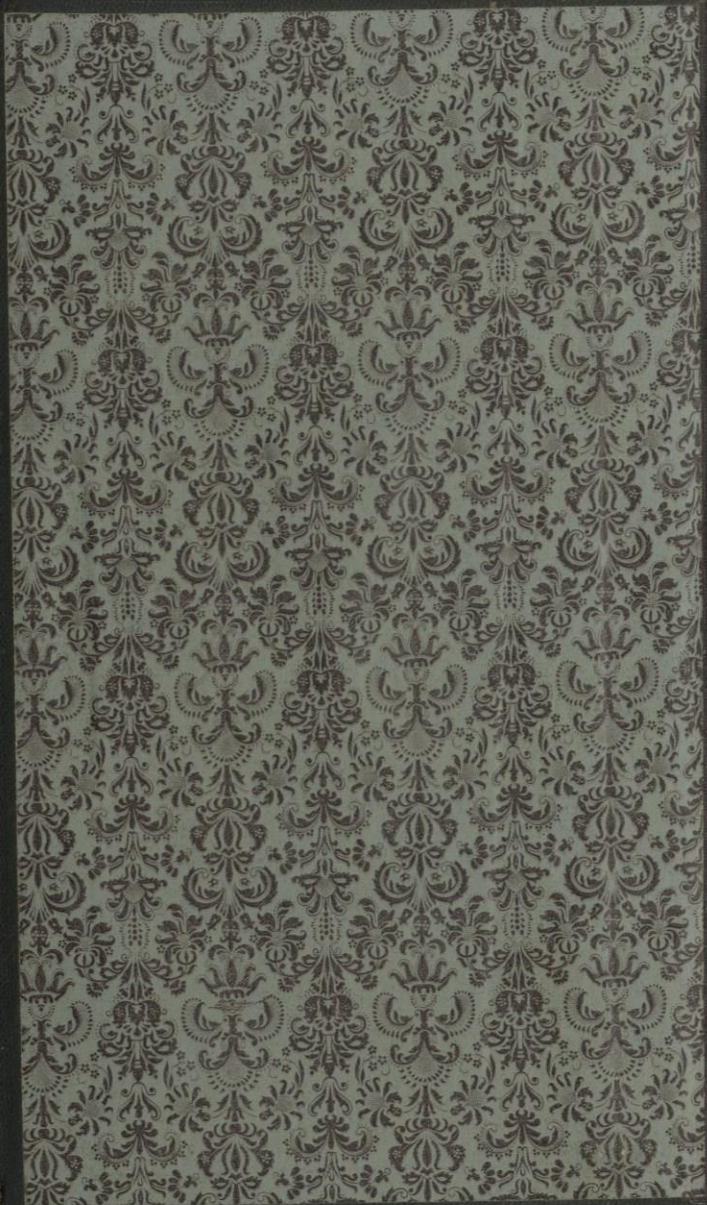

SZENT
BIBLIA.

1896.

Február 4.

Édes anyám Varga Judith
született 1856 január 28-án
férjhez ment 1874 november 30-án
meghalt 1896 február 14-én.

Helytört

93. 21. 26

Szerényben

ajánok a' kiket izültenek.
No azért vésünk szövetséget,
melly légyen bizonyosággá én
em és te közötted.
Es vón Jákób egy követ, és fel-
azt jegyül.
Es monda * Jákób az ő atyáfiat-
szedjerek köveket: és gyűjtének
et, és tinalának nagy rakást;
tek azon a' rakáson. * v. 23. 54.
Es nevezé Lábán azt illy névvel:
Sahadutha. Jákób pedig nevezé
vél; Gálhéd.
Mert mivelhogy ezt mondotta
Lábán: E' rakás legyen bizonyoság
közöttem és te közötted, azért
Jákób-is Gálhédnek.
Annakfelette, Mitzpának-is neve-
zélvelhogy azt mondotta vala Lá-
bán: Az Isten legyen ítélő bíró én kö-
zöttem és te közötted minekutánna
állt el-válunk.
Ha az én leányimat nyomorga-
ságon, és ha az én leányim kívül
való eséseket vejdendél, lenki nin-
nem közöttünk; hanem meg-lásd,
mely az Isten bizonyoság én közöttem
és te közötted.
Ezeknek-felette monda Lábán
Jákób-nak; Imé e' rakás kö, és imé ez
a' követ, mellyetraktam én közöttem és
te közötted.
Bizonyoság e' rakás, és bizony-
oság olzlop, hogy én nem megyek
ezzel rakás kö mellől te hozzád, te-
is nem bíz én hozzád e' rakás mellől,
és olzlop mellől, gonolj izán-
kölök.
Az Abrahámnak Istene, és a'
Machornak Isteni tégyenek ítéletet kö-
zötök, és azoknak atyoknak Isteni:
mely esküvék Jákób az ő atyának
Istennak télelmére.
Akkor Jákób barmokat ölete-
zett ott a' hegyen, és az ő rokonságit
lakodalomba hívá, kik mikor ettek
vólna ugyan ott a' hegyen hálának.
Es Annakutánna tel-kele Lábán reg-
gel, és meg-tsokolgatván az ő fiait és
leányit meg-áldá őket, és el-menvén
haza méne Lábán az ő helyére.

XXXII. RESZ.

Angyalok jönnek Jákób eleibe; ki félvén
követeket, és ajándeket küld Esau-nak:
az Istennel tusakodik kit meg-gyöz.
Jákób pedig el-iadúla az ő úján, és
az Istennek Angyalai eleibe-mené-
nek ő néki.
Es monda Jákób mikor azokat
látta vólna: Isten ferege ez; annako-
káfert nevezé azt a' helyet * Macha-
naimnak. * Jof. 13: 26.
Azután küldé Jákób követeket ő
maga előtt Esauhoz az ő bátyához,

az Edomitáknak tartományokba, Seir-
nek földébe.
4. Es parantsola-a' követeknek ezt
mondván: Így izólljatok az én Ura-
mnak Esau-nak: Ezt mondja a' te szol-
gád Jákób: Lábánnál voltam mint jó-
vevény, és ott laktam mind ez ideiglen.
5. Vagynak pedig énnekem ökreim
és szamárim, juhaim, szolgaim, és
szolgáló leányim, melly dolognak hirre
adálára küldöttem te hozzád én Ura-
mhoz, hogy te előtred ketvet találék.
6. Es meg-térének Jákóbhoz a' köve-
tek, mondván: El-mentünk vala a'
te atyádfához az Esauhoz, ki is tené-
ked elődbe-jö, és övete vagynak négy-
fáz térjűak.
7. Meg-félemlék pedig Jákób, és fe-
lette igen meg-háborodék; anako-
káfert a' népet a' melly ő véle vala, a'
juhokat, barmokat és a' tevéket két
feregbe izakafzta.
8. Mert ezt mondja vala: Ha az Esau
el-jövénd az edgyik feregre, az azt le-
gándja, a' másik sereg meg-izabodól.
9. Annak-felette monda Jákób: Oh
én atyámnak Abrahámnak Istene, és
az én atyámnak Isáknak Istene, Uram
ki énnekem azt mondád: Eredj haza
a' te földedbe, a' te rokonságid közzé,
és jól téztek te veled. * 12: 31: 13.
10. Kifűbb vagyok minden te jóté-
teményidnél, és igazlagonnal, mellyet
telekedtél a' te szolgálóddal: mert egy
pálzavát mentem vala által a' Jordán
vizén, mostan pedig két feregem
vagyon.
11. Szabadíts-meg; kérlek, enge-
met az én bátyámnak kezéből, az
Esau-nak kezéből; mert félek ő tőle,
hogy el ne jöjjön, és el-vezessen enge-
met, és az anyát az ő fiával egybe.
12. Te pedig azt mondottad: Jól
téztek te veled, és a' te magodat ol-
lyanná téztem mint a' tengernek föl-
venye, melly meg-nem számláltat-ha-
tik az ő fokasága miatt.
13. Es ott hála az ejtízaka: és vá-
laszta abbol a' mi kezénél vala aján-
deket az Esau-nak az ő bátyának.
14. Két-izáz kerskéket, és húlz ba-
kokat; két-izáz juhokat, és húlz ko-
sokat.
15. Harmintz szoptatós tevéket fia-
val egybe: negyven teheneket, tíz tul-
kokat; húlz nőftény szamárokat, tíz
vemhékkel egyetembe.
16. Es adá az ő szolgainak ker-
sényeket, és szolgáit külön-külön, és a'
az ő szolgainak: Mennyetek-el én
előtem, és mindenik fereg közötted
hagyjatok.
17. Es parantsola az elsőnek, on-
dván: Ha az én bátyám Esau jö ta-
lálánd tégedet, és meg-kérdén téged
től, ezt mondván: Ki izolgája vagy
Ho-